

gisk selvgothed, som måske mere end noget andet udhulede den tidligere regerings troværdighed. Her blev den skammelige aktion mod Østrig sat i værk. Her blev den politiske korrektheds mekka, Uffe Østergårds holocaustcenter, søsat, her blev al den snavsede stuierenhed bekræftet, som bl.a. skulle mistænkeliggøre Dansk Folkeparti og den udlændingepolitik, som i dag er Danmarks officielle og måske meget snart er hele Europas.

Jeg har sagt, at vi skal erindre Auschwitz og Gulag, men ikke mindes dem. Det har hr. Jann Sjursen opfattet sådan, at det at erindre er noget mindre end det at mindes. Det er det ikke – men det er noget andet. Vi mindes vore døde forældre og bedsteforældre, og vi mindes Danmarks befrielse den 4. maj. Vi mindes kort sagt dem og det, som vi havde kær, vore egne døde, men vi mindes ikke verdenshistoriens gigantiske rædsler; vi fejrer dem heller ikke.

Hr. Jann Sjursens kvalmende, ublufærdige forsøg på at slå sig til ideologisk ridder på disse rædsler tilsat selvgod mistænkeliggørelse af politiske modstandere virker på mig nærmest blasfemisk i forhold til ofrene. Her leges der frivolt over en åben grav. Den leg deltagere vi ikke i.

Jeg vil til sidst minde forslagsstillerne om, at der faktisk var en i Folketingssalen, der ved førstebehandlingen forstod, hvad jeg sagde, og gav mig ret. Det var såmænd hr. Søren Søndergaard, og der er noget befriende ved at møde en politisk modstander, som forstår, hvad man siger, fordi han dels kan tænke selvstændigt og dels har noget almindelig redelighed i kroppen.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jeg er glad for, at fru Margrete Auken her ved andenbehandlingen af vores beslutningsforslag tog ordet for at redegøre for SF's holdning, som jeg jo så godt kendte på forhånd.

Kl. 13.40

Jeg vil også godt bekræfte det, som har ligget fru Margrete Auken på sinde og også mig selv som forslagsstiller, nemlig, at der er et bredt sigte med vort beslutningsforslag og også med Auschwitzdagen i øvrigt.

Så synes jeg sådan set, at det i høj grad er bemærkelsesværdigt, at regeringen og regeringspartierne fører en så forholdsvis lav profil på det her område, som det nu er tilfældet, at regeringen ikke selv vil være med til at skabe et bæredygtigt fundament for Auschwitzdagen, som den selv har gennemført.

Jeg påtager mig gerne, vil jeg gerne sige til hr. Jesper Langballe, ansvaret for at have taget initiativ til, at vi overhovedet har drøftet en Auschwitzdag i Danmark, og for, at også den nuværende regering har taget den op efter pres fra undertegnede. Det skal jeg såmænd gerne påtage mig, hr. Jesper Langballe.

Men når hr. Jesper Langballe begynder at tale om blasfemi i denne her sammenhæng, om ideologiske riddere, om totalitære stater og hvad ved jeg, så må jeg bare sige til hr. Jesper Langballe, at jeg tog et initiativ for et par år siden, for at vi i Danmark levede op til forpligtelserne fra Stockholmkonferencen, men det er regeringen ved henholdsvis udenrigsministeren og statsministeren, der formelt har introduceret Auschwitzdagen i Danmark, og hr. Jesper Langballe kan godt forsøge at tørre sine svovlprædikener af på hr. Jann Sjursen – det er o.k., det holder jeg til – men de rammer i nok så høj grad regeringen, statsministeren og udenrigsministeren, som har beseglet Auschwitzdagen.

Derfor synes jeg ærlig talt, det ville klæde regeringen for en gangs skyld at tage ordet i denne her debat og fortælle, hvad regeringen vil og mener om dagen, og i nok så høj grad lægge afstand til de udsagn, der er kommet fra hr. Jesper Langballe ved debatten i dag. Han repræsenterer det parti, som udgør regeringens parlamentariske grundlag, og som i denne her sag i den grad nedgør ikke bare en regeringsbeslutning, men i virkeligheden også det kæmpe arbejde, der er udført af mange frivillige i relation til også dette års Auschwitzdag.

Tror hr. Jesper Langballe, at de, der er ofre for holocaust, de, der var ofre for folkedrabet i Rwanda osv., og som var repræsenteret på Københavns Rådhus den 27. januar i år og gav deres vidnesbyrd om det, de havde oplevet, føler sig løftet op af den eskapade, som hr. Jesper Langballe udgød fra Folketingets talerstol her i dag? Næppe, hr. Jesper Langballe.

Jeg synes, det er pinligt. Jeg synes i den grad, det er pinligt, at Dansk Folkeparti og hr. Jesper Langballe i dag nedgør det, som mennesker har villet med Auschwitzdagen i år og også forud ved planlægning af denne. At beskyldte dem for at gå ind for totalitær magt, for at være kultiske, for at være ideologiske riddere osv., det hører ganske enkelt ingen steder hjemme.

Men fortsæt bare, hr. Jesper Langballe, og det gør hr. Jesper Langballe givetvis også. Hr. Jesper Langballe kan forsøge sig med endnu flere pædagogiske forsøg for at få mig på ret kurs. Det